

o composta, que té els
pedicels terminats en
una petita umbel·la

umbel·lar adj. Relatiu o pertanyent
a la umbel·la

~~(del)~~

umbel·lifera adj. Que té les flors
agrupades en umbel·les simples o
compostes. || f. pl. Ordre de dico-
tilodòries coripètals, umbel·li-
fères, amb l'androceu haplo-
stèmon i l'ovari ínfer. || fr. Un
índividu d'aquest ordre.

umbel·lula f. Umbel·la que hi ha a
l'extrem de cada pedicel d'una umbel·la
composta

umbel·la f. Inflorescència
que té els pedicels aneuquen d'una
mateixa punt i tenen l'eleven
a igual altura. | Umbel·la o

umbel·lifer -a adj. Que porta um-
bel·la | f. pl. família d'umbel·lifères,
de fulles alternes molt dividides amb
la base aixoplada en forma de beina
i flors en umbel·la composta. | fr. Un
índividu d'aquesta família

umbel·lital adj. Pertanyent al
llombriçol o melic

umbel·lital -ada adj. Se
figura de llombriçol o melic i
que té llombriçol. | Dit del calze,